

בלי סירכות כותבים עליו חלק, רצונו לומר חלק בלי סירכות וכשר
 אליבא דכו"ע כדי שיקנו ממנו היראים והנוהגים כפסק השו"ע. וכן
 באות רכ"ב כתב, מנהג האשכנזים אשר בעיר קדשנו עושים שני
 מיני בשר הניתר ע"י מו"מ כותבים עליו כשר וכשהיה הריאה נקייה
 בלי סירכות כותבים עליו גלאט, דהיינו כדי לקנות ממנו החסידים
 והיראים והמחמירים לעשות אליבא דכו"ע. ורואים לכל הפחות
 שבזמן שהתחיל הרעיון הזה של חלק לא מוזכר המלה בית יוסף
 בכלל. [אוצר החכמה]

ברצוני להקדים עוד הקדמה קצרה: יש חילוק בהלכה
 ובמציאות בין 'ריר' ל'סירכא'. דהגמרא בחולין דף מ"ו ע"ב וכן
 בשו"ע סימן ל"ט אוסרים רק סירכא שלא כסדרן, וזה אמת ויציב
 שאף אחד לא יכול להתיר סירכא שלא כסדרם רק יודעים שלא כל
 דבר שהוא סרוך לריאה הוא סירכא. ישנם רירים, והחילוק בין ריר
 לסירכא אפשר לראות את זה בהסתכלות אם היא סירכא או ריר,
 רק אנחנו לא בקיאים בזה וא"א לנו להבחין בראיית עינינו, וא"כ
 כל סירכא אנו תולים אולי היא סירכא הבאה מחמת הנקב ולא
 הריר. וכן כתב הפרי תואר בס' ל"ט אות ט"ז.

וא"כ הפירוש של חלק הוא ריאה שהיא נקייה בלי שום סירכא
 או ריר, מכיון שאין אנו בקיאים. ואף שאין ראייה לדבר, יש סמיכות
 לדבר שיעקב טען לאימו הן עשיו אחי איש שעיר ואנוכי איש חלק
 ותרגום אונקלוס גבר שעיע, דהיינו בלי שיער כלל. אבל יש אופן
 שאינו נכנס לא בתור ריר ולא בתוך סירכא מה שנקרא כקורי
 עכביש המובא בתשובת בית אפרים, והוא כעין חוטים ואין להם
 אחיזה בגוף הריאה, ובמשמוש היד כל שהוא הם מתפרקים
 ונופלים, ובוודאי זה רק כשמוציא הריאה לחוץ ורואים שזה לא
 דבוק להריאה וזה לא נכלל בכלל סירכא ולא בכלל ריר. אבל כבר
 כתב ה'מנחת יעקב' שהשוחטים בזמננו מפריזים על המדה ע"פ
 דברי בית אפרים הנ"ל ומקילים בזה יותר מידי, וע"כ אין לסמוך
 ע"ז רק באומדנא ברורה והבחנה היטב ובכנופיה טבחי ירא השם.